

Rellotge de sol de La Pedrera

Sant Llorenç d'Hortons

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: Camí de Sant Llorenç a Sant Joan Samora
Alçada: 152

Coordenades:

Latitud: 41.47003
Longitud: 1.83963
UTM Est (X): 403107
UTM Nord (Y): 4591587

Classificació

Número de fitxa 08222 - 188
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XVIII-XIX
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Ha perdut bona part de la policromia
Protecció Legal
Observacions protecció: BCIL (POUM de Sant Llorenç d'Hortons, 2005)
Número inventari Sí, IPA 2924
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08220A009000370000PL
Fitxes associades:
[La Pedrera](#)
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart

Data de registre de la fitxa: dc., 13/03/2013 - 01:00

Descripció

El rellotge de sol de La Pedrera està ubicat a la façana principal, orientada a migdia, entre les dues finestres de la dreta situades a la planta pis. El seu estat de conservació és molt dolent però encara es pot veure la seva morfologia. És del tipus vertical declinant, esgrafiat i policromat, realitzat damunt de l'arrebossat sorrenc de la façana. S'observen restes de pintura blanca i una franja rectangular d'uns 3 cm de gruix que emmarca el rellotge. Es conserva el gnòmon de vareta, de ferro i de secció circular. Per damunt d'aquest hi ha una sanefa d'1 cm d'amplada aproximadament en sentit horitzontal formant un requadre amb la capçalera del rellotge. Al seu interior s'observen motius ornamentals alguns dels quals conserven una lleugera tonalitat rosa.

Observacions:

No consta en l'inventari dels rellotges de sol dels Països Catalans de la Societat Catalana de Gnomònica.

Història

El document més antic de la Pedrera és un capmàs de 1587 on es parla de la casa d'en Cartró de la Riera, quan Bartomeu Almirall n'era el propietari. És fruit de la unió entre els masos Querol i Figueras. Després dels cartró de la Riera passà als Canals, després als Valldeperes, d'Olesa, i últimament als Puiggener, també d'Olesa; tots per maridatge. L'any 1844 els masovers eren la família Costa, procedent de Gelida.

Bibliografia

- AA.VV (1986). Sant Llorenç d'Hortons; dins l'Inventari del patrimoni arquitectònic de Catalunya; l'Alt Penedès. Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.
- BOSCH CASADEVALL, Josep Maria (2009). Diccionari de els masies de Sant Llorenç d'Hortons (ss. XVI-XIX), dins Programa de Festa Major de Sant Llorenç d'Hortons de 2009, pàgs. 17 a 23.
- ROSSELLÓ i RAVENTÓS, Joan (1986). Inventari del patrimoni arquitectònic de Catalunya, vol II l'Alt Penedès. Direcció General del Patrimoni Artístic de la Generalitat de Catalunya. Barcelona, pàgs. 124 a 133.
- ROVIRA TUBELLA, Ramon (2000). Unes primeres notes sobre les masies de la parròquia de Sant Llorenç d'Hortons. Programa de Festa Major de Gelida o <http://www.gelida.org/SLHortons/2000.htm>

